

ב- 20.2.09 נפגשנו לפגישה קצרה ורטובה אך מעניינת בגן הארכיאולוגי של קק"ל בכברי ובחורבת סורסוק. את המסלול שתוכנן לעין מירב ואט נשמור לפעם אחרת – יבשה יותר, עם תקווה שכליל אכן יוכל להוביל אותנו בשבילים שהוסיף במו ידיו למפת הגליל המערבי.

נכחו: אמית וגד, פרויקה, ברוך ועמרם הגעתונים, דוד מלכה, דוד קיסוס, דורית וגיאורא, זהר, זמירה עם שאולי בנה ומשפחתו, יראון ושקד בנו, מאיר, מישאל, נגה, נמרוד, גדעון, פריד, צביקה, רועי, רותם.

כאמור נפגשנו במתחם של קק"ל על הדשא עטור הכלניות. את ההסבר על בית הבד המשוחזר של "זיבדי" נתן נמרוד גצוב, תחת חופת מטריות. גם הגת התענכית ששועתקה מגן נר נמצאת במקומה. יחדיו עם מתקנים חקלאיים נוספים הם מהווים אטרקציה הדרכתית לכל קבוצה.

להזכירכם: תל זיבדי הוא שמו הערבי של הר פורח שנמצא מזרחית למצובה. חורבת זיבדי נמצאת דרומית להר פורח. זהו שריד ישוב/חווה מהתקופה הרומית (וגם צלבנית-ממלוכית) על במת ההר מדרום להר פורח ובו ישנם שני מכלולים הבנויים מאבנים מהוקצעות, הנמצאים במרחק 30 מטר זה מזה. המכלול המזרחי הרבוע – 38X38 מטר – מפלסו גבוה במעט מהמכלול המערבי – 27X20 מטר. בפינה הצפונית מזרחית של המכלול המזרחי נמצא בית בד, אותו חפר רפי פרנקל בעזרת נמרוד גצוב ומתנדבים בשנת 1983. נחשפו שם אגן ריסוק (מפרכה) קעור בלא פותה, וזוג מתקני כבישה שבכל אחד מהם זוג אומנות מחורצות (בתולות?!!), מצע כבישה עגול (ממל?!!), שני בורות איגום וכן שתי משקולות שבכל אחת מהן שקע לקביעת אנקול מתכת. בית הבד הזה, אולי היפה ביותר מהטיפוס הצפוני ובכלל, נשדד לפני כמה שנים על ידי בדואי מיערה, בעזרת באגר ענק. חלק מהאבנים נשברו, חלק אחר נמצא על ידי רשות העתיקות. אלו הם החלקים שנמצאים בשחזור בכברי. תודה לנמרוד.

המשכנו לחורבת געתון / חורבת סורסוק. כאן לקח את הפיקוד דוד מלכה. דוד נתן סקירה היסטורית על האתר – ראו קובץ מצורף.

בסוף התקופה העות'מאנית ובתקופת המנדט תיפעל את המקום, נציגו של סורסוק, חביב חווא, אביה של רימונדה טאויל וסבה של סוהא. (המידע לקוח מועד העקורים). המבנה עבר לנכסי נפקדים לאחר מלחמת העצמאות. אחרי הסכם אוסלו הגיע משפטן אמריקאי בשם ג'ורג' סורסוק כדי לבדוק האם למשפחה עדיין יש חזקה על המקום. בתחילת שנות ה-80 המבנה היה בתוך סבך של חורש. יוזמת ניקיון של חוגי סיור גילתה שוב את המבנה היפה והחזירה אותו אל מפת הטיולים. המקום צולם בשני סרטים: "מר גביע" עם איבגי (שמחרבן על המדרגות) ו"שתי אצבעות מצידון". תודה לדוד.

מכאן בגשם המשכנו לגבעה מזרחית לחורבה. כאן בתוך ריכוז אדיר של בן חצב יקינטוני ניצב מקאם הרוס. זהו קבר שייח חוסיין. (אם למישהו יש מידע נוסף על המקום, נשמח לעדכן את כולם). נפרדנו קצת רטובים אך מרוצים.